

[Robert Christensen.]

finde noget bedre, og derfor må vi vente med at tage stilling til det til en anden gang.

Et par bemærkninger om det økonomiske. Denne lov vil koste penge. Ifølge beregningen skulle den koste 20-25 mill. kr. mere end gældende lov. Desuden skal vi jo lægge mærke til, at det også vil blive et væsentlig større beløb for kommunerne end efter gældende lov. Jeg vil gerne sige, at hvis det arbejde, der foregår i fritidsundervisningen, virkelig er et godt arbejde, har jeg en sådan respekt for de mennesker, der bruger deres efterhånden længere og længere fritid til at uddanne sig enten i deres fag eller blot som mennesker, at jeg synes, at når arbejdet er godt, må det også godt koste penge. Men det må ikke koste for meget, hvis arbejdet ikke er godt. Jeg tror, loven giver mulighed for meget godt arbejde, og derfor har vi ikke indvendinger mod den merudgift, den til sin tid vil medføre.

Svend Haugaard: Som det har været fremhævet af alle ordførerne her i dag, er det et meget omfattende, et meget stort lovforslag, det drejer sig om, og det er klart, det må tage sin tid. Jeg er enig med hr. K. B. Andersen i bemærkningerne om, at det har ikke været en uforsvarlig tid, og at det næppe kunne være muligt at arbejde mere forceret, end det er sket.

Nu er vi altså ved vejs ende, og jeg formoder, at der ikke blot er glæde i udvalget, som det er udtrykt her i dag, men at der også er glæde i alle de kredse, hvor loven gerne skal bruges og bruges godt, og måske endda også glæde i ministeriet, hvor man i den sidste tid har måttet besvare ualmindelig mange spørgsmål.

Ved første behandling var der en del uenighed. Nu er vi nået frem til så stor enighed, at vi er enige om udformningen af lovforslaget og om ændringsforslagene. Vi er endda også enige i betænkningen, og der er uden for betænkningen kun ganske få ændringsforslag. Jeg betragter det som noget meget vigtigt og godt, at vi i en sag som denne er nået så vidt frem i enighed. Jeg synes i det hele taget, at man kunne fristes til at sige, at det udvalgsarbejde, der her er gennemført, et meget omfattende udvalgs-

arbejde, er et godt eksempel på virksomt demokrati. Det har været et grundigt arbejde; der har været lyttet til deputationer, mange deputationer, og deres synspunkter er taget med ind i overvejelserne; der har været adskillige samråd; der har været et meget stort antal diskussioner mellem udvalgets medlemmer indbyrdes, og der har været stor vilje til at lytte og bøje sig tilpas meget for at opnå en fælles beslutning. Jeg synes undertiden, at man kunne beklage, at ikke f. eks. TV har mulighed for at komme ind og få nogle glimt af et sådant stykke demokratisk arbejde; det ville give borgerne ud over landet et noget bedre og positivt indtryk af dansk demokrati end det, de får af den ofte lidt tomme sal her i tinget.

Men nu er vi altså klar til vedtagelse af lovforslaget og anvendelse af loven fra 1. august 1969. Der skal være en passende tid til at tilrettelægge gennemførelsen for administrationen, og nu har man i hvert fald den tid, der er nødvendig.

Jeg har nogle ganske enkelte bemærkninger til de enkelte punkter — jeg skal prøve på at undgå gentagelser, hvor vi er enige — først og fremmest bemærkninger om de ting, hvor vi i hvert fald i starten var uenige.

Som lovforslaget er udformet, fremhæver det det private initiativ. Nu lyttede jeg noget til hr. K. B. Andersen, da han før sagde, at det kun var på papiret; det skulle altså ikke være i praksis. Det er selvfølgelig udmærket, at vi er nået dertil, men ellers er jeg ikke helt enig i, at der skal ske en særlig fremhævelse af det private fremfor det kommunale, for jeg mener også, det kommunale arbejde har fungeret ganske udmærket, og er altså i det hele taget indstillet på, at der skulle være ligestilling mellem de forskellige initiativer. Jeg tror, hr. K. B. Andersen har misforstået mig og måske andre lidt. Vi har ikke haft noget ønske om at fremhæve den ene part på den andens bekostning, men vil simpelt hen ikke hindre nogen, og vi vil give parterne ligestilling.

Det, der nu er opnået, er, at vi i betænkningen tager nogle sætninger med fra kommissionsbetænkningen i sin tid, idet vi siger, at udvalget finder ikke, at der er grundlag for at indskrænke igangværende